

1 Σεπτεμβρίου 2021

Στο δάσος της Σιμωνόπετρας, λέγοντας τους Χαιρετισμούς, φάνηκε ένας από τους Αόρατους Ασκητές

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιον Όρος](#)

Μετά την τράπεζα και την προσκύνηση του ζεστού χεριού της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής μα και όλων των τιμίων λειψάνων της Σίμωνος, δεχόμαστε ακόμα ένα υπέροχο και απρόσμενο δώρο !

Ο Μοναχός Ι. μαζί με τον γνωστό μας δόκιμο Β. μας καλούν να ανέβουμε με το αγροτικό αυτοκίνητο την Μονή στο δάσος για ξενάγηση και προσευχή !

Το χρέος της φιλοξενίας και της απροσωπώληπτης αγάπης είναι μπολιασμένο σε όλους τους Σιμωνοπετρίτες ανεξαιρέτως, από τον Γέροντα Αιμιλιανό μας και τον άξιο διάδοχό του τον πραότατο Ελισσαίο!

Διαδρομή απίστευτη ξεκινά !

Μέχρι πρότινος νομίζαμε ότι η Σιμωνόπετρα ακουμπάει στα σύννεφα , ότι δεν έχει πιο ψηλά από αυτό !

Κι όμως, ανεβαίνουμε επί μισή ώρα περίπου και δεν σταματά το ακόμα ψηλότερα !

Ούτε χορταίνει η ψυχή να εγκολπώνεται όλα αυτά τα θαυμάσια του Αγίου Σοφού Ποιητή, μα και των ανθρώπων τις ευλογημένες παρεμβάσεις !

Πλούσια βλάστηση ,φράγματα για αποταμίευση νερού , καστανιές σε υπεραφθονία, ίχνη λατόμων της Μονής, ζαρκάδια που περνούν ατάραχα από μπροστά μας ! Παραμυθένια ατμόσφαιρα ...παραμυθητική!

Ο Β. οδηγεί και ο πάτερ Ι. όλο μας μιλά , πότε υποδεικνύοντάς μας τα ιδιαιτέρως

αξιοθέατα, μα και θυμούμενος, όσα συνεχώς την ευαίσθητη ψυχή του κινούν !

-Εδώ έρχομαι παιδιά και αγαλλιιάζει , ηρεμεί το μέσα μου , γαληνεύει !

Ιδίως στην άνοιξης τα απογεύματα ..Να, από εδώ πάει για το αγνανταριό μας ! Αν και όλο αυτό ένα τεράστιο αγνανταριό είναι ! Από εδώ πάμε στο εκκλησάκι του Αη Δημήτρη μας !

Ερχόμαστε ανήμερα των Ταξιαρχών με το δικό σας το ημερολόγιο το νέο και κάνουμε όλοι οι Πατέρες την τελευταία σύναξη εδώ πάνω με αρτοκλασία .

Είναι πολύ ωραία μιας και μετά αρχίζει το χιόνι και είναι δύσκολα να έρθεις εδώ πάνω κάποιες μέρες !

Που λέτε , φτάνω εδώ , παίρνω το ραβδί μου και περπατώ !

Λέω το απόδειπνο και τους Χαιρετισμούς που πόσο πολύ αγαπώ !

Όσο κρατά ο περίπατός μου !

Ήμουν κάποια στιγμή εδώ μόνος !

Ναι , Άνοιξη νομίζω ήταν και έλεγα συνέχεια τους Χαιρετισμούς στην Παναγία μας !

Τι τεράστια δύναμη που έχει αυτή η προσευχή αδελφοί μου !

Όπως προχωρούσα μου ήρθε ένας λογισμός για τους κρυφούς ασκητές!

Λέω:

«Θεέ μου δια πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, να με αξιώνες και εμένα να έβλεπα έναν από αυτούς τους τόσο διαλεχτούς σου ! «

Και συνέχιζα να περπατώ λέγοντας τις στάσεις με τα χαίρε και τα αλληλούια !

Θα τους είχα πει ήδη έξι -επτά φορές , όταν αντικρίζω απέναντί μου στα είκοσι περίπου μέτρα σχεδόν, έναν γέροντα πάλλευκο με τρίχινο ράσο !

~ Ευλογείτε Γέροντα του φώναξα !

Έκανε μια μικρή υπόκλιση και δεν είπε τίποτα !

Εγώ σκίρτησα στην θέα του γιατί όπως καταλαβαίνετε, εδώ πάνω δεν είναι και το πιο πολυσύχναστο μέρος του κόσμου αφενός και αφετέρου ήταν και το κρυφό αίτημά μου προς τον Κύριο !

Έσκυψα και εγώ το κεφάλι μου και έμεινα για ελάχιστα έτσι, δείχνοντάς του τον σεβασμό μου!

Μόλις το σήκωσα εκείνος ήταν άφαντος:

Κοιτάζω γύρω, πουθενά !

Βιαστικά τρέχω σχεδόν σε εκείνο το σημείο που πριν στεκόταν και έκθαμβος τον βλέπω να προχωρά στο βάθος με το ραβδί του αργά -αργά!

Και ένα ζαρκάδι αδελφοί μου, τόσο γρήγορα δεν θα μπορούσε να φτάσει σε μηδέν χρόνο σε εκείνο το σημείο που φάνηκε !

Τον έβλεπα σαστισμένο να προχωρά ώσπου χάθηκε από το οπτικό μου πεδίο...

του Νώντα Σκοπετέα

(Απόσπασμα από Ημερολόγιο Όρους 2018, κεφάλαιο 10, με τίτλο :Όσο ανασαίνω θα διψώ!)

Πηγή: iellada.gr